

ДОСЛІДЖЕННЯ МЕМБРАНОПРОТЕКТОРНОЇ ДІЇ СПИРТОВОГО ТА ВОДНОГО ЕКСТРАКТІВ ЛАСКАВЦЯ ЗОЛОТИСТОГО

С. З. Хуарі, О. І. Набока

Кафедра біології

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

olganaboka@rambler.ru

Вступ. На сьогодні ураження печінки ліками залишаються однією з найважливіших проблем гепатології та педіатрії. Незважаючи на достатньо широкий арсенал гепатопротекторних засобів, проблема ефективної терапії уражень печінки залишається невирішеною, що обумовлює актуальність створення нових ефективних засобів. Ласкавець золотистий (*Bupleurum aureum Fisch.*) здавна застосовується в народній медицині для лікування захворювань печінки, виявляє жовчогінну, ранозагоювальну та тонізуючу дію. Водний та спиртовий екстракти з трави ласкавця золотистого містять дубильні речовини та фітостерини, що обумовлює доцільність фармакологічного вивчення екстрактів з метою створення високоефективного гепатопротекторного препарату.

Методи дослідження. З метою визначення мембранопротекторної дії водного та 50 % спиртового екстрактів ласкавця золотистого застосовували інтегральний тест, який дозволяє охарактеризувати антиоксидантний статус організму – визначення осмотичної стійкості еритроцитів щодо ізотонічних розчинів з різним об'ємним вмістом сечовини. Дослідження проведені на білих щурах самцях масою 180-200 г. Рослинні екстракти вводили тваринам внутрішньошлунково у дозі 5 мг/кг 1 раз на день протягом 4 діб. Як препарати порівняння (ПП) використовували гранули кверцетина (50 мг/кг) та вітамін Е (100 мг/кг). Тестування проводили через 1 годину після останнього введення засобів.

Результати дослідження. Встановлено, що обидва засоби підвищують осмотичну резистентність еритроцитів щурів щодо порушення осмосу. За ви-

разністю мембранопротекторної дії водний та спиртовий екстракти ласкавця золотистого були на рівні ПП кверцетину та дещо поступалися ПП вітаміну Е.

Висновки. Отримані результати обґрунтують доцільність подальшого фармакологічного вивчення екстрактів ласкавця золотистого.

ПОШУК ТЕОРЕТИЧНО ОБГРУНТОВАНИХ ПІДХОДІВ ДО РОЗРОБКИ КОМБІНАЦІЙ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН У ПРЕПАРАТАХ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ І КОМПЛЕКСНОГО ЛІКУВАННЯ

ЗАХВОРЮВАНЬ ПЕЧІНКИ

Л. В. Яковлєва¹, О. В. Геруш², Л. В. Гладкова¹

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна¹

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна²

lgladkova@bk.ru

З літературних даних відомо до 100 рослин з гепатопротекторною і жовчогінною дією, що застосовуються в народній і традиційній медицині. Сучасні дані (хімічний склад, види фармакологічної дії, застосування в медичній практиці) дозволяють оцінити ці рослини з погляду доцільності їхнього використання для створення комплексних фітохімічних препаратів для лікування захворювань печінки.

Одним з шляхів збільшення кількості комплексних рослинних препаратів є широке вивчення дії вже відомих фармакопейних лікарських рослин, часто використовуваних по обмеженому числі показань, хоча багато які з них можуть знайти більш широке застосування. Крім того, доцільна розробка комплексних рослинних препаратів, що містять БАР з різnobічною фармакологічною дією, для корекції порушених зв'язків між системами організму. При раціональному сполученні лікарських рослин у різних комбінаціях (зборах) розширяються їхні терапевтичні можливості. Все це вимагає більш глибокого вивчення принципів комбінування лікарської рослинної сировини у препаратах для забезпечення необхідного фармакологічного ефекту.